

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Akademii Białskiej Nauk Stosowanych im. Jana Pawła II w Białej Podlaskiej o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku ekoinformatyka na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WKS.8014.68.2022.3.AZ

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 478) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią zespołu nauk inżynieryjno-technicznych, wyraża:

negatywną opinię

w związku z tym, że nie są spełnione warunki prowadzenia studiów na kierunku ekoinformatyka na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym.

Uzasadnienie:

1. Zastrzeżenia budzi koncepcja kształcenia w zakresie przypisania kierunku do dyscypliny naukowej informatyka techniczna i telekomunikacja jako dyscypliny wiodącej, i w konsekwencji nazwa kierunku ekoinformatyka, w której komponent informatyczny ma główne znaczenie. W rzeczywistości można uznać, że dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja można przypisać 13 z 38 kierunkowych efektów uczenia się, a co za tym idzie zaledwie ok. 30 pkt ECTS w programie studiów, co stanowi 25% całkowitej liczby punktów koniecznych do ukończenia studiów, a nie jak wskazała Uczelnia 64 pkt. ECTS, tj. 53%. Ma to również swoje konsekwencje zarówno w obsadzie kadrowej kierunku, gdzie zaledwie 6 z 30 nauczycieli legitymuje się wykształceniem i/lub dorobkiem naukowym lub praktycznym w zakresie informatyki, a także w profilu firm, z którymi Uczelnia podpisała umowy o współpracy i realizacji praktyk na kierunku wśród których zdecydowana mniejszość to firmy z branży IT. Nieuzasadnione jest więc uznanie dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja jako dyscypliny wiodącej, a proponowana nazwa kierunku ekoinformatyka, w której wiodącą rolę odrywa informatyka a ekologia ma charakter uzupełniający, może być myląca dla potencjalnych kandydatów.
2. Sposób sformułowania kierunkowych efektów uczenia się nie jest prawidłowy. Część efektów uczenia się nie jest dostatecznie specyficznych i w związku z tym są one trudne do weryfikacji. Przykłady takich zbyt ogólnie zdefiniowanych efektów to: K_W13 – „ma pogłębioną wiedzę z zakresu obszarów właściwych informatyce i inżynierii środowiska przydatną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań”, czy K_U09 – „potrafi zastosować w praktyce systemy i układy stosowane w inżynierii środowiska i informatyce”. Ponadto niektóre efekty zostały powielone lub brzmią bardzo podobnie, np. K_W02 i K_W14, K_U04 i K_U15, czy K_U02 i K_U13.
3. Zastrzeżenia budzi program studiów, w zakresie możliwości osiągnięcia wszystkich zakładanych efektów uczenia się, szczególnie w kontekście zakładanego przypisania kierunku do dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja, jako dyscypliny wiodącej.

Większość zajęć realizujących typowo informatyczne treści ma albo podstawowy i/lub skrótowy charakter, typowy dla studiów pierwszego stopnia (np. *informatyka techniczna*, gdzie w wymiarze 15w/30lab zawarto materiał od arkusza kalkulacyjnego do programowania robotów i sieci neuronowych w sterowaniu i zarządzaniu, poświęcając niewielką część na naukę podstaw programowania i algorytmiki), albo zakłada realizację treści i efekty uczenia się niemożliwe do osiągnięcia bez wcześniejszych ważnych kompetencji (np. *inteligentne systemy komputerowe, czy kodowanie i teoria informacji*). Nie gwarantuje to osiągnięcia niektórych kierunkowych efektów uczenia się, które zakładają pogłębioną wiedzę i umiejętności w zakresie informatyki (np. K_W02 - „ma pogłębioną wiedzę w zakresie tendencji rozwojowych technologii i materiałów stosowanych w inżynierii środowiska i informatyce”, czy K_W11 – „ma pogłębioną wiedzę z zakresu systemów informatycznych, podstaw teoretycznych ich budowania oraz metod, narzędzi i środowisk programistycznych wykorzystywanych do ich implementacji”). Ponadto w ramach kilku zajęć zakłada się na wstępie umiejętność programowania w dowolnym języku (w tym programowania obiektowego), a także znajomość podstaw baz danych, czego nie zapewnia wcześniejszy program studiów, a kryteria weryfikacji kandydatów nie gwarantują takich umiejętności uzyskanych na wcześniejszym etapie edukacji. Niektóre sylabusy zajęć zawierają niespójne lub nieprawidłowe zapisy, np. w ramach zajęć *systemy zarządzania bazami danych* jako warunek wstępny podano „Zaliczony moduł podstawy baz danych”, którego nie ma w proponowanym programie studiów, a jednocześnie treść zajęć zakłada zupełnie podstawowe treści w tym zakresie, co nie pozwala na osiągnięcie efektu EU01 – „ma pogłębioną wiedzę dotyczącą systemów zarządzania bazami danych...”. Z kolei przedmiot *zastosowanie nowoczesnych technik komputerowych* zakłada m.in. wprowadzenie do pakietu MATLAB (który należy do narzędzi typowych w pracy inżynierskiej), wprowadza pojęcie interpolacji i aproksymacji danych (co leży w zakresie studiów pierwszego stopnia), a symulacje komputerowe z użyciem Hololens są – w świetle całościowej treści przedmiotu - raczej elementem dodatkowym.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ciąży obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Akademii Białskiej Nauk Stosowanych im. Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Stanisław Wrzosek